

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

26 februarie 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte - Timofci Vladimir

Judecători - Cobzac Elena și Țurcan Anatolie

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Căpățînă Ion în numele inculpatului Cociurcov Roman prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 28 martie 2019, în cauza penală privindu-l pe

Cociurcov Roman xxxxx, născut la xxxxx în, domiciliat în orașul xxxxx

Termenul de examinare a cauzei:

1. Prima instanță: 11.07.2018-31.10.2018;

2. Instanța de apel: 19.12.2018-28.03.2019;

3. Instanța de recurs: 29.11.2019- 26.02.2020;

Asupra recursului în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Căușeni (sediul Central) din 31 octombrie 2018, cauza fiind examinată în procedura prevăzută de articolul 364/1 Cod de procedură penală, Cociurcov Roman a fost recunoscut vinovat în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (1) Codul Penal fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității pe o durată de 140 (una sută patruzeci) ore.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a constatat că, Cociurcov Roman, la data de 07.04.2018, intenționat, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările lor și admițând în mod conștient survenirea acestora, din intenții huliganice, încălcând grosolan ordinea publică, fiind pe strada Ana și Alexandru din or. Căușeni, l-a maltratat pe cet. Vulpe Pavel, cauzându-i leziuni corporale care potrivit raportului de constatare nr.201830P0115 din 10.04.2018, se califică ca vătămare corporală ușoară.

Acțiunile inculpatului au fost calificate în baza art.287 alin.(1) Codul Penal, după semne calificative: huliganismul, adică acțiuni intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, însoțită de aplicare violenței asupra persoanelor, acțiuni care prin conținutul lor, se deosebesc printr-un cinism sau obrăznicie deosebită.

3. Sentință menționată a fost atacată cu *apel* de către partea vătămată Vulpe Pavel, solicitând casarea parțială a sentinței în partea stabilirii pedepsei și pronunțarea unei noi hotărâri prin care Cociurcov Roman să fie recunoscut vinovat de comiterea

infracțiunii prevăzute de art.287 alin.(1) Codul Penal, și să-i fie stabilită pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de până la 3 ani.

3.1. În motivarea apelului, partea vătămată a indicat că, instanța de fond a aplicat inculpatului o pedeapsă prea blândă, astfel, în cadrul urmăririi penale și în cadrul cercetării judecătorești, acesta nu a dat dovadă că se căiește de cele întâmplate, pedeapsa aplicată de instanța de fond este neproportională faptei comise de către inculpat și prin urmare considerăm că nu-și va atinge scopul de reeducare a inculpatului, care prin săvârșirea infracțiunii comise a dat dovadă că este o persoană periculoasă pentru societate.

Consideră apelantul că, la stabilirea pedepsei prima instanță nu a ținut cont de prevederile art. 61, 75 Cod penal, privind atingerea scopului restabilirii echității sociale, la stabilirea pedepsei ținând cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de circumstanțele atenuante și agravante astfel accentuând că, instanța de apel n-a ținut cont că pedeapsa are drept scop corectarea și reeducarea inculpatului, ca urmare prevenirea săvârșirii de către acesta a altor infracțiuni.

Astfel, consideră apelantul că, scopul educativ și preventiv al pedepsei aplicate în cauza penală dată în privința lui Cociurcov Roman nu poate fi atins decât prin aplicarea pedepsei penale cu închisoare cu suspendarea condiționată a executării pedepsei, or, pedeapsa și modalitatea de executare a acesteia trebuie individualizate în așa fel încât inculpatul să se convingă de necesitatea respectării legii penale și evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte similare.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 28 martie 2019 a fost admis apelul declarat de partea vătămată Vulpe Pavel, casată parțial sentința, în partea acțiunii civile, cu pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit, pentru primă instanță, prin care a fost admisă acțiunea civilă și dispusă încasarea de la inculpatul Cociurcov Roman în beneficiul părții vătămate Vulpe Pavel 3 000 (trei mii) lei, cu titlu de reparare a prejudiciului moral produs prin infracțiune.

În rest celelalte dispoziții ale sentinței au fost menținute.

4.1. În motivarea soluției adoptate instanța de apel a constatat că, starea de fapt și de drept constatată de prima instanță concordă cu circumstanțele stabilite și probele administrate, relevate în cuprinsul sentinței. Sentința cuprinzând elementele definitorii condamnării, prevăzute de articolul 394 alin. (1) și (2) Cod de procedură penală. Probele prezentate în ședința de judecată și puse la baza sentinței, fiind obținute legal, sânt admisibile conform prevederilor articolului 95 Cod de procedură penală.

La fel, instanța de apel a constatat că, calificarea infracțiunii, efectuată de prima instanță, este corectă, prin corespunderea exactă între semnele faptei prejudiciabile săvârșite de inculpați și semnele componentei de infracțiuni prevăzute la articolul 287 alin. (1) Cod penal: huliganismul, adică acțiunile intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanelor sau de amenințarea cu aplicarea unei asemenea violențe, de opunerea de rezistență violentă reprezentanților autorităților sau altor persoane care curmă actele huliganice, precum

și acțiunile care, prin conținutul lor, se deosebesc printr-un cinism sau obrăznicie deosebită.

La soluționarea chestiunii cu privire la pedeapsa stabilită inculpatului, instanța de apel a reținut că, prima instanță a acordat deplină eficiență prevederilor articolelor 7, 61, 67, 75 Cod penal și celor din articolul 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, inculpatul beneficiind de reducerea cu 1/3 a limitelor de pedeapsă prevăzută de sancțiunea normei penale în baza căreia a fost condamnat.

În ce privește soluționarea acțiunii civile înaintate în procesul penal, instanța de apel a constatat că motivele invocate de către partea vătămată sunt întemeiate urmând a fi admise și dispusă încasarea din contul inculpatului în beneficiul părții vătămate a prejudiciului cauzat prin infracțiune în mărime de 3000 lei, fiind constatat cu certitudine cauzarea suferințelor psihice și fizice părții vătămate în rezultatul comiterii infracțiunii de către inculpat.

5. Decizia instanței de apel a fost atacată cu *recurs ordinar* de către avocatul Căpățînă Ion în numele inculpatului Cociurcov Roman în care invocând prevederile art.427 alin.(1) pct. 6), 10), 11) Cod de procedură penală a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei în partea admiterii acțiunii civile, emiterea unei noi decizii prin care de dispus rejudecarea cauzei în instanța de apel în alt complet de judecată.

5.1. În motivarea cerințelor sale avocatul a indicat că, la examinarea cauzei în procedură simplificată, partea vătămată nu înainta-se careva pretenții de ordin moral sau cheltuieli de judecată, și nici în rechizitoriu nu exista careva acțiuni civile.

Ba mai mult ca atât, indică recurentul că, deși apărarea nu a contestat sentința în partea aplicării pedepsei, instanța de apel din oficiu urma să stabilească faptul că, la data comiterii infracțiunii inculpatul avea vârsta de 17 ani, circumstanțe care micșorează esențial gravitatea faptei și a consecințelor ei, astfel urma să-i aplice acestuia o pedeapsă sub limita minimă, prevăzută de legea penală pentru infracțiunea respectivă, sau una mai blândă, de altă categorie. Minoratul persoanei care a săvârșit infracțiunea se consideră circumstanță excepțională. Săvârșirea infracțiunii de către persoanele care au atins vârsta de 18 ani, dar nu au atins vârsta de 21 de ani poate fi apreciată de către instanța de judecată drept circumstanță excepțională.

Reieșind din cele menționate consideră apărarea că, instanța de fond greșit a dispus aplicarea pedepsei inculpatului nestabilind circumstanțele excepționale prevăzute la art.79 Cod penal, corect a stabilit admiterea acțiunii părții vătămate în principiu urmând ca instanța de ordin civil să se expună asupra cuantumului prejudiciului cauzat.

6. La recursul ordinar declarat de către avocatul Căpățînă Ion în numele inculpatului Cociurcov Roman, în conformitate cu prevederile art.431 alin.(1) pct.1¹ Cod procedură penală, procurorul a depus referință, în care a pledat pentru inadmisibilitatea recursului, ca fiind vădit neîntemeiat, invocând că, instanța de apel, examinând cauza, just a ajuns la concluzia menținerii sentinței de condamnare a inculpatului la pedeapsă sub formă de munca neremunerată în folosul comunității pe o durată de 140 ore. Or, această soluție a fost reținută în strictă conformitate cu prevederile art.6,7,61,75,76-78, Cod penal, și cu respectarea prevederilor art.364/1

alin.(8) Cod de procedură penală, conform cărora, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele și în strictă conformitate cu dispozițiile legii.

Totodată, cu referire la examinarea acțiunii civile la caz, și încasarea prejudiciului moral, acuzarea consideră că, suma de 3000 lei, încasată de la inculpatul Cociurcov Roman, cu titlu de prejudiciu moral este una justificată. Or, această sumă a fost încasată în conformitate cu prevederile art.387 alin.(1) Cod de procedură penală, fiind una legală.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate, în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, ținând cont de opinia procurorului expusă în referință, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestora, din următoarele considerente.

Conform art.424 alin.(2) Cod de procedură penală, instanța de recurs ordinar examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute de art.427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate și argumentate de recurent.

Potrivit dispoziției art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care se constată că este vădit neîntemeiat.

Apărarea în recursul ordinar declarat, indică temeiuri de casare a hotărârii instanței de apel, prevederile art. 427 alin.(1) pct. 6), 10), 11) Cod de procedură penală.

Lecturând textul deciziei instanței de apel, Colegiul constată că, decizia instanței de apel corespunde tuturor prevederilor legii de procedură penală, fiind legală și întemeiată, în legătură cu ce nu se constată prezența erorilor indicate de recurent.

7.1 În continuare, referitor la temeiul de recurs invocat de recurent, prin prisma pct.6) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, care stabilește, că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, în cazul când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii, sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței, *Colegiul penal* constată că, așa cum rezultă din textul deciziei atacate, instanța de apel la adoptarea hotărârii, a respectat prevederile art.417 alin.(8) Cod de procedură penală, astfel, decizia cuprinde temeiurile de fapt și de drept care au dus, la caz, la respingerea apelului declarat de avocat și adoptarea soluției expuse în pct.4) din prezenta decizie.

Analizând decizia instanței de apel, prin prisma motivelor invocate în recurs, Colegiul penal constată, că acestea nu s-au confirmat, or, instanța de apel, întemeiat a constatat că instanța de fond a îndeplinit strict cerințele dispozițiilor art. 364¹ alin. (1) Cod de procedură penală, opțiunea primei instanțe privind judecarea cauzei potrivit procedurii enunțate, n-a fost viciată, în cadrul urmăririi penale n-au fost

încălcate normele imperative din Codul de procedură penală, fapt ce a condiționat concluzia că instanța de apel, nu este în drept a reține o altă situație de fapt decât cea reținută în rechizitoriu și de către prima instanță.

7.2 Cu referite la temeiul de recurs prevăzut la art. 427 alin.(1) pct. 10) Cod de procedură penală Colegiul penal menționează că, conform art.420 alin.(4) Cod de procedură penală, nu pot fi atacate cu recurs sentințele în privința cărora persoanele indicate în art.401 nu au folosit calea apelului ori au retras apelul, dacă legea prevede această cale de atac.

Astfel, se constată că, prin sentința Judecătorei Căușeni (sediul Central) din 31 octombrie 2018, cauza fiind examinată în procedura prevăzută de articolul 364/1 Cod de procedură penală, Cociurcov Roman a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 287 alin. (1) Codul Penal la o pedeapsă sub formă de 140 (una sută patruzeci) ore muncă neremunerată în folosul comunității. Împotriva sentinței a declarat apel doar partea vătămată, apel care, prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 28 martie 2019, a fost admis, casată parțial sentința, în partea acțiunii civile, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care a fost admisă acțiunea civilă și dispusă încasarea de la inculpatul Cociurcov Roman în beneficiul părții vătămate Vulpe Pavel 3 000 (trei mii) lei, cu titlu de reparare a prejudiciului moral.

În rest celelalte dispoziții ale sentinței au fost menținute.

Respectiv, având în vedere prevederile art.420 alin.(4) Cod de procedură penală și faptul că avocatul Căpățină Ion în numele inculpatului Cociurcov Roman nu a folosit calea ordinară de atac, necontestând cu apel sentința în partea stabilirii pedepsei inculpatului, acesta a pierdut dreptul de a ataca cu recurs decizia instanței de apel în această parte, prezumându-se că a fost de acord cu hotărârea primei instanțe, astfel că recursul avocatului este inadmisibil. Or, recurentul nu este în drept să conteste decizia instanței de apel în partea stabilirii pedepsei, fapt pentru care instanța de recurs nu se va expune asupra argumentelor acestuia.

7.3 În ce privește dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel în partea admiterii acțiunii civile înaintate de către partea vătămată Vulpe Pavel, Colegiul penal menționează că instanța de apel soluționând acțiunea civilă, în partea prejudiciului moral produs prin infracțiune, a considerat necesar de a dispune încasarea din contul lui inculpatului Cociurcov Roman în beneficiul părții vătămate Vulpe Pavel suma de 3000 (trei mii) lei, cu titlu de reparare a prejudiciului moral produs prin infracțiune. Or, potrivit materialelor cauzei se reține că în rezultatul infracțiunii săvârșite de inculpat, potrivit raportului de constatare nr. 201830P0115 din 10 aprilie 2018 (f.d. 20-22) părții vătămate Vulpe Pavel, în rezultatul infracțiunii, i-a fost cauzată vătămare corporală ușoară.

În ce privește argumentul recurentului precum că, *la examinarea cauzei în procedură simplificată, partea vătămată nu înainta-se careva pretenții de ordin moral sau cheltuieli de judecată, și nici în rechizitoriu nu exista careva acțiuni civile*, Colegiul penal ține să menționeze că acesta este irelevant și urmează a fi respins. Or, potrivit procesului verbal al ședinței de judecată în primă instanță din 08 octombrie 2017, partea vătămată Vulpe Pavel a înaintat acțiunea civilă în procesul penal,

solicitând încasarea din contul inculpatului a prejudiciului moral în mărime de 5000 lei, motivând că în urma acțiunilor agresive ale inculpatului i s-a cauzat prejudiciul moral. (f. d. 89), circumstanțe expuse în pct.14.2 a deciziei instanței de apel.

Prin urmare, în circumstanțele în care inculpatul a fost recunoscut vinovat și condamnat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin.(1) Cod penal, soluția instanțe de apel în partea acțiunii civile este justă, iar argumentele recurentului în acest fiind declarative.

7.4. Colegiul penal de asemenea atestă, că deși avocatul Căpățînă Ion a invocat în recursul depus existența erorii de drept stipulate la art. 427 alin. (1) pct. 11) persoana condamnată a fost judecată anterior în mod definitiv pentru aceeași faptă sau există o cauză de înlăturare a răspunderii penale, sau aplicarea pedepsei a fost înlăturată de o nouă lege sau anulată de un act de amnistie, a intervenit decesul inculpatului ori a intervenit împăcarea părților în cazul prevăzut de lege, însă în textul recursului avocatul a omis să-și expună argumentele în acest sens, fapt pentru care Colegiul penal nu se va expune asupra recursul apărătorului în această parte.

Astfel, erorile de drept invocate de recurent, prevăzute la art. 427 alin. (1) pct. 6), 10),11) Cod de procedură penală, nu și-au găsit confirmare la examinarea recursului iar în acest sens, lipsind temeiuri de implicare a instanței de recurs în sensul casării hotărârii contestate.

Prin urmare, Colegiul penal apreciază că, decizia instanței de apel cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, în sensul că argumentele pe care instanța de apel le-a expus în partea descriptivă a deciziei, echivalează cu o motivare conformă rigorilor și exigențelor din art. 6 CoEDO.

Față de cele ce preced, Colegiul penal atestă că, instanța de apel la judecarea cauzei în ordine de apel nu a comis erori de drept, care ar impune casarea deciziei adoptate, recursul ordinar declarat de avocatul Căpățînă Ion în numele inculpatului Cociurcov Roman fiind vădit neîntemeiat, fapt ce condiționează soluția inadmisibilității acestuia.

8. În conformitate cu prevederile art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Căpățînă Ion în numele inculpatului Cociurcov Roman, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 28 martie 2019, în cauza penală privindu-l pe **Cociurcov Roman xxxxx**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată integral la **26 martie 2020**.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecătorii

Cobzac Elena

Țurcan Anatolie